

som et Activ; idetmindste har jeg saaledes for-
 staaget et Medlem af Folkethinget. Med Hensyn
 til den Discussion, der er ført om de
 slesvigiske og Kongerigets Activer, da vil jeg
 ikke nægte, at jeg virkelig har antaget, at der
 var en Forskiel, at der virkelig var Noget, der
 var Activer for Slesvig, og Noget, der var
 Activer for Kongeriget, og at jeg fandt denne
 Anskuelse bestyrket ved den Maade, hvorpaa
 Bøgerne vare førte, idet den Regnskabsoversigt,
 som gaves af vedkommende Departement over
 Statsactiverne, angav af Tilgang og Afgang
 paa Activerne, men deri føres udtrykkeligt baade
 som Afgang og som Tilgang det, som overføres
 fra de slesvigiske til Kongerigets Activer og
 fra Kongerigets til de slesvigiske Activer, saa
 at jeg ikke har kunnet opfatte det paa anden
 Maade, end at der virkelig var en saadan For-
 skjel. Jeg erfarer imidlertid nu af den ærede
 Finantsminister, at en saadan ikke finder Sted.
 Jeg har kun anført dette, fordi jeg troer,
 at der var fuldkommen, eller idetmindste til-
 strækkelig Grund for Statsrevisionen til at
 opfatte Forholdet paa den Maade, at der var
 Forskiel. Jeg skal endnu tilføie med Hensyn
 til hvad der blev ytret om Beslutninger, som
 tages her, og de almindelige Betragtninger,
 som derom ere anstillede, at det forekommer
 mig, at man dog til Slutningen kommer til
 det Resultat, som jeg tillod mig at antyde
 igaar ved Forhandlingerne, at hver Gang et
 saadant Spørgsmaal opstaar om en Beslut-
 ning, som Landsstinget vil tage, saa vil der
 fremkomme Oplysninger fra Ministeriet, og
 derefter vil Beslutningen tages; med andre Ord,
 jeg troer, at der maa finde en Overenskomst
 Sted mellem Ministeriet og Rigsdagen. Med
 Hensyn til selve Indstillingen, da havde jeg
 troet, at den meget ærede Finantsminister havde
 gjort en anden Indvending, navnlig mod Ud-
 trykket: „Udgiften 300 Rd. billiges“; thi disse
 Ord forekomme mig ikke at være nødvendige;
 de findes ikke i Statsrevisionens Indstilling,
 og jeg skal bemærke, at under denne Post om-
 handles kun Statsactiverne, og med Hensyn
 til disse har ingen Udgift af 300 Rd. fundet
 Sted; den er kun til Indtægt under Stats-
 activerne, men forekommer til Udgift under

Finantslovens § 27 Nr. 3, hvor der staar:
 „Mindre Udlaan til Embedsmænds Etablering“.
 Der er bevilget ved Finantsloven 5000 Rd.,
 og der er kun anvendt 4800 Rd., og sølgelig,
 da Statsrevisionen kom til den Erkjendelse, at
 de 300 Rd., hvormed der var Spørgsmaal,
 ikke vare udgivne anderledes end i Overens-
 stemmelse med Finantsloven, og paa den an-
 den Side Summen, som paa denne Konto var
 anført, ikke var en Overskrivelse, saa var der
 ingen Anledning for Statsrevisionen til at ind-
 stille Summens Billigelse, saa at det for mig
 stiller sig saaledes, at det var ikke nødvendigt
 at have Rigsdagens Billigelse for en saadan
 Udgift. Derimod havde Statsrevisionen ind-
 stillet, at Gjalden skulde overføres til Konge-
 rigets Activer; men, naar Udvalget troer at
 kunne gaae ind paa, at denne Indstilling bort-
 falder, da skal jeg for mit Vedkommende heller
 ikke holde derpaa.

Finantsministeren. Den ærede sidste
 Taler har fremdraget en Sag, som dog for-
 anlediger mig til at give et kort Svar. Der
 var dengang Tale om den saakaldte Adlerke
 Fideicommisscapital, som den daværende Fi-
 nantsminister erklærede, at han ikke kunde lade
 optage blandt Statsactiverne, da han troede,
 at dette ikke var rigtigt; og man forandrede
 da „optages“ til „bør optages“. Det blev
 hertil af den sidste ærede Taler bemærket, at den
 forrige Finantsminister alligevel ikke foretog nogen
 Forandring dermed. Men hans Overbeviis-
 ning var fra hans Standpunkt saa begrundet
 om, at det ikke burde opføres blandt Stats-
 activerne, at det slet ikke var ham muligt at
 gjøre det. Da jeg traadte ind i Ministeriet,
 var det en af de Sager, der meget snart til-
 drog sig min Opmærksomhed. Da jeg nu
 havde en fuldkommen forskjellig Overbeviisning,
 som jeg ogsaa her i Thinget, saavidt jeg erin-
 drer, havde havt Leilighed til at udtale, saa
 er det en Selvsølge, at jeg har ladet den op-
 føre blandt Statsactiverne. Det, jeg herved
 ønsker fremhævet, er, at jeg fremdeles maa
 modstige, at man, naar en Minister i flige
 Forhold er overbevist om, at Noget er urig-
 tigt, dog skulde kunne tvinge ham til at gjøre
 hvad han anseer for urigtigt.